

Hajnal a városban

Az úton egy kék villogóval felszerelt autó száguldott. Vezetőfülkéjének tetején időről időre felvillant a kék és piros fény, hogy felhívja a robogó járműre a többi autó figyelmét. Hajnal volt, még nagyon kevesen jártak az utakon, ezért a sofőr nem kapcsolta be a szirénát; hadd pihenjenek az emberek! Ám ő és a munkatársai már régen nem aludtak. Riasztás futott be a mentőállomásra, nekik indulniuk kellett.

A jármű három embert szállított. A sofőr mellett ült az orvos, hátul, a betegterben pedig egy ápoló. Az ápoló az ablakon át nézte az ébredező várost. A boltok kirakatában visszatükröződött a villogó mentőautó ragyogó képe. Nagyon szép volt! Méltóságteljesen suhant el az áruház mellett; távolról nézve a kék és piros fények összekeveredtek a jelzőlámpák sárga villogásával.

Vajon hová sietett ez a jármű? Honnan érkezetett, hová robot? Egyáltalán: ki ő, és mi dolga van ilyen korán a városban? Ha tudni szeretnéd, gyere velem, kövessük a kék villogót! Engedd meg, hogy bemutassam neked Bernátot, a mentőautót!

Bernát egy Mercedes Sprinter típusú gépkocsi. A színe sárga. Bizony, valaha fehérek voltak a mentőautók, de Bernát egészen fiatal, és az új autók már mind citromsárgák. Mikor Magyarországra érkezett az autógyárból, még semmiben sem különbözött a többi Sprintertől, ám ő nem az autókereskedésbe került. De nem ám! Elutazott Kistarcsára, a Mentőgyárba. Itt alaposan átszerelték a hátsó részét; a betegtér kialakítása egy különleges feladat, ami szaktudást igényel! Kistarcsán 65 ember szorgoskodik a leendő mentőautókon, de a sérült mentőjárművek is hozzájuk kerülnek javításra. A környező országokban a magyar üzem járművei száguldoznak, de – ki hitte volna! – készültek itt már olyan autók is, amiknek a kormányja a jobb oldalon van, és pontosan úgy néznek ki, ahogy a mi mentőautóink a tükörben. Ezek az autók ma Szingapúrban teljesítenek szolgálatot. Ha ilyen autóval találkozunk, vigyázni kell, merről szállunk be a betegtér-

be, mert ha a megszokott oldalon próbálkozunk, egy zárt szekrényben találhatjuk magunkat... Bernát esetében persze szó sincs erről, a sofőr a bal oldalon ül, és a betegtér hátulról, illetve a jobb oldalról nyílik. A bal oldali tolóajtó az ő esetében csak arra való, hogy a sofőr kivehesse a szükséges felszereléseket. A jármű súlya közel négy tonna, a hosszúsága majdnem eléri a hat métert. Kétméteres szélességével tekintélyes helyet foglal el az utakon. Erre a helyre szükség is van, amikor sérültet szállítanak; így az orvos vagy a mentőtiszt leülhet a beteg mellett, és közvetlen közletről követheti az állapotát. Bernát 163 lóerős motorja azonban könnyedén mozgatja mind az autót, mind az utasait.

A betegtér olyan, mint egy icike-picike kórház. Egyetlen termében ugyan csak egyetlen ágy van, de az bármikor vizsgálóasztallá változtatható. A mentőautó olyan belülről, mint az in-

tenzív osztály: csomagok helyett ugyanis ampullákat, lélegeztetőgépet, takarókat, lepedőket, fecskendőket, infúziós pumpát, a törött végtagok rögzítésére szolgáló síneket, légútszívó berendezést és csupa hasonló, életmentő dolgot szállít. Az eszközök szigorú rendben vannak, így az orvos, az ápoló, a mentőtiszt egyaránt tudják, mit honnan kell elővenni. A gyorsaság ugyanis életet menthet! A járműben utazó egészségügyi dolgozóknak mindenre fel kell készülniük. Máshogy látnak el egy törést, és megint máshogy segítenek a levegőért küzdő betegnek. Ami egy kívülálló számára csak a testből hallható zaj, zörej, az a hang nekik pontos információt ad arról, mi történik épp a bajba jutott ember szervezetében. Legyen éjjel vagy nappal, hideg vagy meleg: a légkondicionált betegterben gondos kezek, felkészült segítők ápolják a bajba jutott embereket!

